

Ahogy elindultunk a csillagainkról, bolygóinkról...

Írta: KRIS WON

2011. április 16. szombat, 12:35 -

KRIS WON – ALFA SPACESHIP

Ahogy elindultunk a csillagainkról, bolygóinkról...

2010. március 16.

<http://alphaspaceshipenglish.blogspot.com/>

While we come from stars....

2010. márc. 16.

Ahogy elindultunk a csillagainkról, bolygóinkról...

Írta: KRIS WON

2011. április 16. szombat, 12:35 -

Midőn fényévekkel ezelőtt eltávoztunk a ti naprendszeretek csillagairól, bolygóiról, számos ember létező hatalmas lépést tett meg fejlődésében, valóságossá tévé az élet számos variációját, melyeket megtestesültek inkarnációk során ezen a hatalmas bolygón.

Üdvözet az Alfa Úrhajóról!!!

Az elmúlt időkben is számos támadásnak voltatok kitéve különféle formákban, szinteken a sötét erők által, amint azt közreadtuk már jó néhány üzenetünkkel ezelőtt, és a végső csapásig folytatták volna, ha szíruszi testvéreitek nem érték el volna győzedelmet felettük.

De a galaktikus erők, jól megszervezték védelmüket, hogy ellent tudjanak állni az ilyen aljas támadásoknak, és így ezek a csapások nem mások lettek, mint „pofonok a levegőben”, és nem is érhetett el senkit.

Korábban már említettük, most újra megismételjük, nem szükséges válaszolnotok ezekre a hisztikre, dühkitörésekre, hiszen ezek tanulságok arról, hogyan élik ezt meg azok, akik elvesztik a hatalmukat és befolyásukat a Földön, és ez a hiszti olyan, mint egy pajkos gyermek szeszélye, aki továbbra is folytatni akarja erőlködéseit, s nincs tekintettel senkire, mint akinek se apja, se anyja, se idősebb testvére, és csak addig akadékoskodik, amíg erővel bírja.

Ahogyan elindultunk a csillagainkról, bolygóinkról...

Írta: KRIS WON

2011. április 16. szombat, 12:35 -

Ez a kölk most durcás, de eljön az idő, amikor megérti mi is történik most. Belátja majd hibáit és megbocsátást fog kérni szüleitől és még segíteni is fog a házimunkában, ahelyett hogy tovább cirkusznál.

Ez csak idő kérdése, semmi több, mert a kocka el van vetve és a sötétben létezők ezt már nagyon is tudják. Vannak azonban néhányan közülük, akik ódzkodnak mindezt elfogadni, hogy hatalmukat immár az Isteni Erők szárnyuk alá vették.

Ők azok, akik ravaszságukkal és alattomos trükkjeikkel végtelenül ellenállnak a hatalom visszaadásában a Fénnyel szemben, reménykedve a túlélésük erejében. Ez a sötétség halálba készülésének agóniája.

Most már csak a sötétség néhány képviselője az akik, nem óhajtják átadni azt a görcsösen markolt hatalmukat, az Arkangyalok, Angyalok, Dévák, A Bölcsesség Mesterei, A Fény Létezőinek seregei, és a Belső Földi és Földönkívüli Testvériségeknek, hogy azt az Isten és Istennő feltöltse, újraalapozza meg mindenható fényével. Másrészt nem szólva a hatalom visszaadását azoknak az inkarnációban fizikai testben élő emberi létezőknek, akik sok mindenben együttműködnek velünk és segítenek nekünk.

Csatornánk a szeretett/áldott, Kris-Won kért rá meg bennünk, hogy Felemelkedett Mesterekről szóljunk néhány szót.

Midőn fényévekkel ezelőtt eltávoztunk a ti naprendszeretek csillagairól, bolygóiról, számos ember létező hatalmas lépést tett meg fejlődésében, valóságossá tévé az élet számos variációját, amelyek megtestesültek inkarnációk során ezen a hatalmas bolygón, és az feloldását hozta mint maga és más emberekkel kapcsolatos kihívásai, próbái alól. Ezekben az életekben az volt a közös, hogy lemondtatok önként isteni teremtető hatalmatokról, és hogy ezután hűséggel kövessétek belső hangotok vezérelte utatokat, hogy szeretettel legyetek a bennetek körülvevő minden teremtetett lény felé. Végső soron egyedi életek sorába áldoztatok fel magatokat, azt vállalva, hogy egy közösségi világban, társadalomban fejlődtek, úgy éltek át életeiteket.

Abban a hitben voltatok, hogy csak az a szeretet valóságos, amelyben áldozatot hozhattok a másikért, mert ha a szívetek nincs tele szeretettel mások felé, az nem az igazságotok.

Amikor egy emberi létező végigküzdi magát a spirituális útján, elérkezik egy pont az életében, amikor feloldódik, mintegy elveszti magát, miért is jött ide, és csak a közjaváért tenni akarás lebeg a szeme előtt, és úgy vélekedik, hogy csakis az önzetlen viselkedés és tettek vezethetnek el a végső boldogsághoz, hogy maga által másokat is boldoggá tegyen, és inkább elpusztul, mintsem feladja a magában hordozott hitét. Olybá tűnik ekkor, mintha valamiféle szuperemberré vált volna. (Egy igazi szuperember: Ó mennyire megmosolyogtató látvány talán, mintha egy képregényből hirtelen előbújt hős lenne)

Ez a személy, annyira tiszta szívvel él, ártatlan, szerény, mint egy gyermek, és az egyszerűség életútjára vezeti tudatossága, mert sorsában ez az egyetlen lehetősége van, ahogy élnie lehet, a lelke ezt az egyszerűséget hívja meg belőle, hogy olyan szeretettel legyen mások iránt, amely erőfeszítés már neki is szinte fájdalmat okoz. (Álljon itt példánkban most, Kalkuttai Teréz Anya). És az ilyen személyiség ezek után felemelkedik a Bölcsesség Nagymestereinek sorába.

Ők ezt választották, azt hogy Világító Erejük/Akaratuk vezesse őket, az mutasson irányt nekik, hogy küldetésüket teljesíteni tudják, beteljesedjen szent hivatásuk.

Amikor az emberiség sorsában, úgy munkájuk során is jelentős változások állnak be (évezredek és évszázadok során a Nagy Egészből származó felkérés szerint, számos tevékenységformában végzik küldetésüket), gyakran más-más néven bukkannak fel, amely a feladatuk és rezgésszintüket követi, olyan formában, megnyilvánulásban, amelyre Belső Fényük kalauzolja. Azért is van ez, mert a testüket alkotó és formáló éteri anyag, (néhány esetben asztrális anyag) nem vehet fel akármilyen formát, csak olyat, amely előnyös egy beavatottnak vagy tanítványnak.

Amikor megérkezik egy kedvező pillanat, akkor a Felemelkedett Mesterek legközelebbi tanítványai, akiknek sorsát addig felelősséggel támogatták, ők válnak Felemelkedett Mesterekké, míg a Felemelkedett Mesterek egy magasabb szintre emelkednek, ahol esszenciájuk intenzívebben és finomabban tudja fogadni a Teremtés fényét, míg végül a Legfőbb Magasztalthoz kerülnek, és helyet foglalhatnak a Teremtő Atya/Anya jobbján.

Az Atya a Minden Alkotás szellemiségét képviseli, míg az Anya a Teremtés megnyilvánítását, a Természetet magát, a folyamatos fejlődést, változást, ahogy gyakran Anyatermészetnek nevezzük.

Béke és Szeretet

Sohin Parancsnok

Ahogy elindultunk a csillagainkról, bolygóinkról...

Írta: KRIS WON

2011. április 16. szombat, 12:35 -
